

РЕШЕНИЕ

№ 3330

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 38 състав, в публично заседание на 29.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Василева, като разгледа дело номер **6960** по описа за **2008** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.6 ал.6 от Закона за обезщетяване на собствениците на одържавени имоти /ЗОСОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Г. Д. и Л. Г. Г. срещу мълчалив отказ на Областния У. на О. С. за обезщетение по ЗОСОИ по преписка с вх.№РД-97-00-6703/20.11.1998г. относно имот със стар пл.№4074, находящ се в м.Т могила в землището на с.Драгалевци, отчужден от наследодателката им М Г. П. Жалбоподателите сочат, че са подали в срок искането за обезщетение. След като административният орган не се е произнесъл по искането в законоустановения срок жалбоподателите са обжалвали мълчалив отказ пред С градски съд. П. последваща проверка в областната администрация жалбоподателите са получили отговор, че преписка по тяхното искане не съществува. Претендират разноски.

Ответникът оспорва жалбата. Сочил, че няма идентичност между наследодателя на жалбоподателите и лицето, от които се твърди да е отчужден имотът.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима и основателна по същество.

От приложената К. делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх.№РД-97-00-6703/20.11.1998г., подадено от жалбоподателите.

По делото е представена жалба с вх.№РД-9700-6703 от 01.02.1999г., от жалбоподателите до С градски съд срещу мълчалив отказ на областния У. да уважи искането за обезщетение по ЗОСОИ. Жалбата е подадена чрез административния орган. Видно от писмо изх.№АХД 845/99 от 11.05.2009г. на СГС- Ша състав по жалбата е образувано административно дело №845/1999г., което е приключило и е изпратено на областния У. на 09.06.1999г. По делото е представена кореспонденция между областния У. и Поземлена комисия –район „В” от месеците април и май 2001г. Посочено е, че имотът попада в Ботаническа градина на БАН и не е заявяван за възстановяване от наследниците на М Г. П. Няма данни след това да са извършвани други действия. В съдебно заседание на 11.11.2009г. процесуалният представител на ответника заявява, че това дело не се съхранява в областната администрация и няма ново произнасяне по преписката.

Жалбоподателите се легитимират като наследници на М И Д с ЕГН * (удостоверение за наследници №258/а, издадено от СО-район „Л” на 26.11.1997г.)

По делото е представено удостоверение за идентичност на лице с различни имена №001589/24.04.2009г., издадено от Столична община- район „Л”. Административният орган е удостоверил, че имената М И Д, М Г. П и М И П принадлежат на едно и също лице. С писмо изх.№07-00-264(3)/04.06.2010г. секретарят на СО, район „лозенец” е посочил, че Марийка Илиева Динева с ЕГН * е притежавала имената: Марийка Илиева Петрова – съгласно акт за раждане №1436, издаден от Софийско градско общинско управление; Марийка Илиева Петрова- съгласно акт за женитба №64, издаден от III кметство на Софийска община, вписан в регистъра за женитбите за 1930 г.; М Г. П- съгласно копие от регистър на населението, том 135, стр.39, заверен от район „Т”. Копие от посочените актове за гражданско състояние и от регистъра на населението са представени по делото. Съдът приема за установено обстоятелството, че М И Д, М Г. П и М И П са едно и също лице.

По делото е представен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №22 томVII рег.№1222 дело 1118/1945г. , с който М Г. Петрова, по баща Илиева петрова, е придобила празномясто – нива, находяща се в землището на гр.С.,- Драгалевци, вместността „Т могила” площ около 1,3 декара по документ, а по последни измервания с площ 1,4 дка.

Представена е преписка №Д-531-1973/07.04.1992г. на СГО- Кметска поземлена комисия Драгалевци за възстановяване собствеността на наследниците на М И Д. Преписката е изпратена до ТОА „В” - Държавни имоти с писмо изх.0299/10.01.1994г. , в което е посочено, че заявеният имот от 1,400 дка в местността Т могила е отчужден по ЗОЕГПНС. Представено е съдебно решение на С градски съд III гражданско отделение , постановено на 28.03.1068г. по гр.дело №851от 1968 г.. С решението е потвърден оценителния протокол от 23.03.1964г. по регулачна преписка №557/1960г. на комисията по §85 от ППЗПИНМ П. Благоевски районен народен съвет /БРНС/ досежно оценката на имот пл.№4074- собственост на М Г. П, находящ се в землището на с.Драгалевци- С..

Регулачна преписка №557/1960г., на БРНС не се представи по делото, не се съдържа и в административната преписка.

П. така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Областният У. не е провел законосъобразно производство по искането на жалбоподателите за обезщетение за отчуждения имот. Извършвани са спорадични действия през големи периоди от време. Не са установени фактите и обстоятелствата, които са от значение за установяване на правото на обезщетение.

Заповедта на областния У. по чл.6 ал.6 от ЗОСОИ е предпоставка за пряк съдебен контрол и нейната липса не може да бъде преодоляна с произнасяне на съдебно решение по съществуващото на спора. Жалбоподателите не могат да упражнят правата си, пропускайки фазата на задължителното административно производство. Ето защо мълчаливият отказ е винаги незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган със задължение за изричното му произнасяне П. спазване на дадените указания. П. новото разглеждане на преписката административният орган следва да съобрази обстоятелствата, установени в съдебното производство – идентичността на наследодателя на жалбоподателите и на собственика на имот пл.№4074 в м."Т могила". Представените по делото косвените доказателства за извършеното отчуждаване следва да се ценят в съответствие с разпоредбата на чл.37 ал.1 от АПК - като данни, свързани с факти и обстоятелства от значение за правата на жалбоподателите. Административният орган е длъжен да събере доказателства за относимите факти и обстоятелства съгласно разпоредбата на чл.36 ал.1 и ал.2 от АПК.

П. този изход на съдебния спор ответникът дължи на жалбоподателите направените по делото разноси в размер на 500 /петстотин/ лева за възнаграждение на адвокат. На основание чл.6 ал.10 от ЗОСОИ производството е освободено от държавна такса. Сумата от 15 /петнадесет/ лева е неоснователно внесена от жалбоподателите и следователно не може да бъде поставена в тежест на ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, Административен съд С.-град, 38 –ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Областния У. на О. С. по преписка с вх.№РД-97-00-6703/20.11.1998г. относно обезщетяване на Д. Г. Д. и Л. Г. Г. по реда на ЗОСОИ.

ВРЪЩА административната преписка на областния У. на О. С. за разглеждане на искането по същество.

ОСЪЖДА областния У. на О. С. да заплати на Д. Г. Д. с ЕГН * и Л. Г. Г. с ЕГН * сумата 500 /петстотин/ лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

